

**Pozmeňujúci návrh poslanca Rafaela Rafaja
k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 184/1999 Z.z.
o používaní jazykov národnostných menšín
(tlač 284)**

Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

V Čl. I :

1. § 1 sa dopĺňa o odseky 1 a 2, ktoré znejú:

„(1) Slovenská republika uznáva len princíp individuálneho výkonu práv osôb patriacich k národnostným menšinám.

(2) Ak štátny občan Slovenskej republiky patriaci k niektorej z národnostných menšín má aj štátne občianstvo príbuzenskej krajiny, ktorej štátny jazyk je jeho materinským jazykom, výkon práv podľa tohto zákona sa takejto osobe počas trvania dvojakeho občianstva v oblasti menšinového práva neuplatňuje.“

Novelizovaný bod 1. v § 1, vrátane zmeny textu pod čiarou označenú ako č.2 sa vypúšťa.

Navrhovaný odsek 2 sa označí ako odsek 3.

Odôvodnenie: Pôvodné znenie je v rozpore s Ústavou SR, pretože mení zmysel ustanovenia ústavy, čo vykonávací zákon, ako právny predpis nižšej právnej sily nemôže. Navyše zmena textu poznámky pod čiarou č. 2 spôsobí chaos v aplikačnej praxi. Navrhovaná zmena precizuje individuálny výkon práv v oblasti národnostných menšín v súlade s medzinárodným právom a praxou.

2. V § 2 sa odsek 1 vypúšťa.

Odôvodnenie: Ostáva pôvodná výška kvóra 20%.

3. V § 2 odseku 3 sa v prvej vete vypúšťa slovo „v ústnom“ a v tretej vete sa vypúšťajú slová „ a zabezpečí informáciu o možnostiach používania jazyka menšiny v sídle orgánu verejnej správy na viditeľnom mieste“.

Odôvodnenie: Opatrenia by išli nad rámec záväzkov, predpokladá sa znalosť právnych predpisov.

4. V § 2 sa vypúšťa odsek 8.

Odôvodnenie: Návrh zmeny neodôvodnene a fakultatívne rozširuje právo na používanie jazykov menšín mimo zákonný a odôvodnený rámec. Vypustenie

môže zabrániť prípadnej diskriminácii majoritného obyvateľstva v pracovnej oblasti. Úprava vychádza z dostatočného osvojenia si štátneho jazyka v úradnom styku občanmi hlásajúcimi sa k niektorej z národnostných menšín ako im toto práva ustanovuje Ústava SR.

5. V § 3 ods. 2 sa vkladajú texty „Ostatní účastníci rokovania obecného zastupiteľstva môžu používať jazyk menšiny, ak s tým súhlasia všetci prítomní poslanci obecného zastupiteľstva“ vypúšťa.

Odôvodnenie: Ustanovenia idú nad rámec záväzkov. Podľa dôvodovej správy sa ako ostatní účastníci rozumejú najmä primátori, starostovia alebo prednostovia, takže môže dôjsť k nepriamemu nátlaku na rozhodnutie poslancov a účastníci rokovania – obyvatelia obce ovládajúci len štátny jazyk Slovenskej republiky, resp. podľa zákona aj poslanec NR SR by mohli byť diskriminovaní, čo sa v opačnom prípade nepredpokladá.

6. V § 3 sa navrhované doplnujúce znenie v odseku 4 vypúšťa.

Odôvodnenie: Pôsobnosť cirkví a náboženských spoločností neupravuje v jazykovej oblasti ani zákon o štátnom jazyku č. 270/1995, nie je dôvod, aby zákon o používaní jazykov menšín vstupoval do tejto vnútornej problematiky cirkví, ktorých pôsobnosť upravuje samostatný zákon č. 308/1991 o.i. tak, že v ods. 2 je určené, že „cirkvi a náboženské spoločnosti spravujú svoje záležitosti... nezávisle od štátnych orgánov“. Ide o nesystémový zásah do autonómneho postavenia cirkví a náboženských spoločností.

7. V novelizovanom bode 7 sa v § 4 navrhované odseky 3, 5 a 8 vypúšťajú.

Ostatné odseky sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Ustanovenia idú nad rámec záväzkov, sú nejasné, môžu spôsobiť rozdielny výklad, resp. zavádzajú novú povinnosť spadajúcu pod iné príslušné zákony Napr., označenie obce v jazyku menšiny sa nepochopiteľne rozširuje aj na označenie autobusových a železničných staníc. Požitie tzv. vžitých a zaužívaných geografických názvov

8. V odseku 6 §4 sa text „Všetky nápisy a oznamy určené na informovanie verejnosti, najmä v predajniach, na športoviskách, v reštauračných zariadeniach, na uliciach, pri cestách a nad nimi, na letiskách, autobusových staniciach a železničných staniciach, sa môžu uvádzať aj v jazyku menšiny“ vypúšťa.

Odôvodnenie: Ustanovenia idú nad rámec záväzkov. Okrem toho majú aj negatívny vplyv na súkromný podnikateľský sektor.

9. V § 4a sa vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„ (2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na obce, ktorých názov bol zmenený v rokoch 1867 až 1918 a 1938 až 1945“.

Odôvodnenie: Nový paragraf 4a sa snaží implementovať iba časť obsahu rušeného zákona č. 191/1994 Z. z., avšak navrhovateľ neimplementoval dôležité obmedzenie v pôvodnom odseku 3 § 3 rušeného zákona, ktorý nepripúšťa legalizáciu takých označení obcí, ktorých názov bol zmenený v časoch najzúrivejšej maďarizácie, keď mnohé obce dostali pomadžarčený úradný názov v období po rakúsko-maďarskom vyrovnaní (1867) alebo v čase horthyovskej okupácie južného Slovenska najmä na základe zákona o povinnom premenovaní obcí v maďarčine (napr. zákon Uhorského snemu zák.čl. 4/1898 o pomadžarčení všetkých miestnych názvov v Uhorsku). Navrhované opatrenie len znovu zavádza text rušeného odseku 3 rušeného tzv.tabuľového zákona. Na problematickosť nepriamej novelizácie zákona č. 369/1990 o obecnom zriadení poukazuje aj Stanovisko odboru legislatívy NR SR v bode 6.

10. V novelizovanom bode 18 sa v § 7 dopĺňané odseky 3 a 4 vypúšťajú.

Odôvodnenie: Používanie jazyka menšiny v obecnej polícii a príslušníkmi ozbrojených síl Slovenskej republiky, ozbrojených bezpečnostných zborov, iných ozbrojených zborov, Hasičského a záchranného zboru v služobnom styku a pri komunikácii s občanmi, ktorí patria k národnostnej menšine ide nad rámec záväzkov a zásadným spôsobom prenáša individuálne právo občana hlásajúceho sa k národnostnej menšine na možnosť komunikovať v ozbrojených zložkách a v služobnom styku v obecnej polícii.

11. V novelizovanom bode 13 sa § 5b vypúšťa.

Odôvodnenie: Ustanovenie je duplicitné vzhľadom na úpravu v iných zákonoch, najmä v zákone č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12. Novelizovaný bod 15 sa vypúšťa.

Odôvodnenie: Nie je dôvod zmeniť pôvodný gramatický modálny tvar slovesa na imperatívny, keďže je primeranejší aj vzhľadom na ďalší text, podľa ktorého povinné osoby nemusia ovládať jazyk menšiny. Je to protirečivé znenie, lebo ak zamestnanci verejnej správy „nie sú povinní ovládať jazyk menšiny“, tvar používajú namiesto spojenia môžu použiť im túto povinnosť de fakto prikazuje.

13. V novelizovanom bode 19 - §§ 7a až 7d - sa vypúšťajú.

Odôvodnenie: Správne delikty aj právomoci podpredsedu vlády sú nesystémové a nevyvážené v oblasti práv a povinností. Povinné sú len orgány verejnej správy, zatiaľ čo príslušníci menšín a ich predstavitelia nemajú nijaké povinnosti, majú len práva, ktoré často porušujú práva väčšinového obyvateľstva. Ignorujú sa medzinárodné dohovory, že používanie menšinového jazyka je individuálne právo jednotlivca, že teda štát nemôže svojim občanom, dokonca pod hrozbou pokút, vnucovať používanie menšinového jazyka.

Meno a priezvisko

Podpis

1. Ján SLOTA

2. Rastislav Rastislav

3. IGOR ŠTEFANOVIČ

4. Štefan ZELNÍK

5. DUŠAN ŠVANTNER

6. Ján Mihalaj

7. VIKCENT UKAČ

8. MAREK MAĐARIČ

9. JÁN PODMANICKÝ

10. ANDREJ KOCESÍK

11. PETER PELEGRIŇI

12. Ján Sereš

13. Vladimír MATEJTEK

14. JÁN BAICHTER

15. Rolf Madgy

Handwritten signatures corresponding to the names in the adjacent column, written in blue ink on a dotted line background.